

Sofia buralara yabancıydı. Neresi nasıldır bilmez, kaybolurdu. Tek başına yolunu nasıl bulabilirdi? Başını sallayıp kendine geldiğinde, yanında kendi yaşlarında bir kızın durduğunu fark etti.

"İyi misiniz?" diye sordu kız.

Sofia ne diyeceğini bilemedi. Az da olsa konuşabildiği Türkçesiyle yanıt verdi: "İyiyim."

"Gelin, kenara geçelim."

Kızın yönlendirmesiyle birlikte küçük bir dükkâna girdiler. Oturup sohbet etmeye başladılar. Konu konuyu açtı, derken kız, Sofia'ya kahve yapacağını söyledi.

Kahveler geldiğinde Sofia ilk yudumda yüzünü buruşturdu; kahve ona çok acı gelmişti. Karşısındaki kız gülerek "Lokumla içmeyi dene," dedi.

Sofia bu sefer beğendi. Kız ise gülümseyerek, "Bir kahvenin kırk yıl hatırı vardır," dedi.